

Andrzej Matoga

Bocheniec, gm. Małogoszcz, woj. kieleckie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 10, 53

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BISKUPICE, gm.Brwinów
woj.warszawskie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

BOCHENIEC, gm.Małogoszcz
woj.kieleckie
Stanowisko 2

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Andrzej Matoga. Finansował WKZ w Kielcach. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury łużyckiej z III-V okresu epoki brązu i z okresu halsztackiego C.

Stanowisko położone jest na południowym stoku prawobrzeżnej terasy Łosośny, około 200 m na południe od drogi z Chęcín do Małogoszcza, na zachodnich krańcach wsi. Eksplorację cmentarzyska rozpoczął w 1959 roku J.Miśkiewicz. Przebadano wówczas 3 ary we wschodniej części stanowiska odkrywając 26 grobów kultury łużyckiej datowanych na schyłek epoki brązu i okres halsztacki C. /J.Miśkiewicz, 62, Mat. star. tmVIII, s.328-330/. Badania wznowiono w 1975 roku, Miały one w pierwszym rzędzie ustalić przybliżony zasięg stanowiska. Wytoczono wykopy sondażowe o powierzchni 450 m². Na groby natrafiono dopiero w odległości około 70 m na zachód od miejsca przebadanego przez J.Miśkiewicza. Badania w tej części kontynuowano w sierpniu 1976 roku rozkopując obszar o powierzchni 425 m². Ogółem podczas dwóch ostatnich sezonów odkryto 41 ciałopalnych grobów kultury łużyckiej /grobby 27-67/. Większość z nich stanowiły groby popielnicowe. Zwykle znajdowano pojedyncze naczynie-popielnicę ze spalonymi kośćmi wewnątrz. Ciekawszą formą spośród tej kategorii grobów odznacza się jedynie obiekt 55, gdzie użytą w charakterze popielnicy - sporych rozmiarów wazę, ustawiono na zaostrzonym u dołu paliku drewnianym o długości 40 cm i średnicy w górnej partii 15 cm. Wylew naczynia obstawiono sześcioma niewielkimi, przepalonymi kamieniami. Do nielicznych na badanym stanowisku należały groby dwupopielnicowe, a także obiekty, gdzie w pobliżu popielnicy znajdowano przystawki. Zdecydowaną mniejszość stanowiły na cmentarzysku groby jamowe. Tylko niektóre z tego typu grobów były wyposażone w pojedyncze naczynia. Osobną kategorię grobów stanowi kilka obiektów tzw.symbolicznych /przeważnie pojedyncze naczynia wewnątrz lub w pobliżu których nie stwierdzono przepalonych kości/.

Chronologicznie większość grobów można zaliczyć do III okresu epoki brązu, pozostałe do IV i V okresu.

Badania będą kontynuowane.